

REPUBLIKA E KOSOVËS - РИПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 05 april 2012. god.
Br. ref.: RK218/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 86/11

Podnosilac

Milaim Berisha

Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 20/09 od 1.3.2011.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Podnosioci zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Milaim Berisha iz Suve Reke, sa prebivalištem u Suvoj Reci ul: Mulla Nura b. b. kojeg, sa ovlašćenjem, zastupa advokat g. Avdullah Robaj iz Prištine.

Osporena odluka

2. Osporena odluka javnih vlasti kojom su navodno povređena prava zagarantovana Ustavom Kosova je Konačna presuda Presuda Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 20/09 od 1.3.2011. koja je stranci uručena, prema njegovim ličnim tvrdnjama, 11. marta 2011. God i ako podnosilac zahteva takodje osporava ustavnost Presuda Opštinskog suda u Suvoj Reci, C. br. 65/08 od 18.7.2008 i Presude Okružnog suda u Prizrenu, Ac. br. 379/08 od 1.12.2008

Predmetna stvar

3. Osnova predmeta podnetog 28. juna 2011. god. Ustavnom sudu Republike Kosovo je ocena ustavnosti presude Opštinskog suda u Suvoj Reci, C. br. 65/08 od 18.7.2008., presude Okružnog suda u Prizrenu, Ac. br. 379/08 od 1.12.2008. i presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 20/09 od 1.3.2011., kojim su prema žalioocu, njemu prekršena prava zagarantovana Ustavom Kosova i na nezakonit način oduzeta imovina prenoseći je drugom licu, dok je od Ustavnog suda zahtevao poništenje gorenavedenih presuda.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: „Ustav“), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosova, od 16. decembra 2009. god., koji je stupio na snagu 15. januara 2010. god. (u daljem tekstu: „Zakon“), i pravilo 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: „Poslovnik o radu“).

Postupak pred Sudom

5. Ustavni sud je 28. juna 2011. god. primio zahtev g. Milaima Berishe iz Suve Reke, koji je podneo njegov zastupnik, advokat g. Avdullah Robaj iz Prištine, i ovaj zahtev je u Sekretarijatu Suda registrovan pod br. KI 86/11
6. Predsednik Suda je 17. avgusta 2011. god, odlukom GJ.R 86/11, imenovao sudiju Kadrija Kryeziua za sudiju izvestioca ,Predsednik Suda je istoga dana, odlukom KSH, KI 86/11 imenovao Veće za razmatranje u sastavu Altay Suroy (predsedavajući) i sudije Snezhana Botusharova i Ivan Čukalović, u svojstvu članova Veća
7. Ustavni sud je 5. avgusta 2011. god. obavestio Vrhovni sud Kosova, Okružni sud u Prizrenu, Opštinski sud u Suvoj Reci i zastupnika podnosioca zahteva, advokata g. Avdullaha Robaja, o registrovanju predmeta.
- 8.. Ustavni sud je 11. avgusta 2011. god. dobio odgovor Okružnog suda u Prizrenu koji je prosledio kopije sve tri presude koje podnosilac zahteva osporava u Ustavnom sudu

9. Ustavni sud je 12. septembra 2011. god. od Okružnog suda u Prizrenu preko faksa dobio dodatan dokument – odluku Opštine Suve Reke br. 360-483/91 od 23.1.1992., koji je bio deo dosijea predmeta u ovom sudu.
10. Nakon što je 25 novembra. 2011. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca Vece za razmatranje je Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva

Kratak opis činjenica

11. Podnosilac zahteva, g. Milaim Berisha je bio u radnom odnosu u IGK Balkan sa radnim sedištem u Suvoj Reci od 1972. god. do 14.9.1990. god. i obavljao je dužnost kontrolnog nadzornika.
12. IGK „Balkan“ je 13. oktobra oglasilo konkurs za raspodelu 76 stanova u naselju Balkan u Suvoj Reci, koji su izgrađeni samodoprinosom radnika.
13. Prema odluci br. 5842 IGK Balkan, g. Milaim Berisha 1. avgusta 1989. god. stiče pravo na korišćenje stana površine 73.95 m², rangirajući se kao deveti (9) na listi radnika kojima pripada stan koje je njihov poslodavac dodelio.
14. Iz spisa predmeta podnetog Ustavnom sudu se ne može ustanoviti činjenica da li je g. Milaim Berisha potpisao ugovor o korišćenju stana dok je, prema ličnom priznanju, on ovaj stan koristio neometano do 29.1.1992..
15. Prinudna uprava poslodavca (vanredne mere tog vremena) je 27.9.1990. odlukom br. 6112/9 g. Milaimu Berishi prekinula radni odnos zato što je prema navedenoj odluci izvršio težak prekršaj radnih zadataka. Iz spisa predmeta ne rezultuje da li je g. Berisha uložio žalbu na ovu odluku
16. Opštinski sekretarijat za urbanizam i stanarska pitanja Opštine Suve Reke je 23.1.1992. doneo rešenje br. 360-483/91 kojim se nalaže g. Milaimu Berishi da u roku od 10 dana od dana primanja ove odluke, stan u kojem živi oslobodi svih lica i nameštaja koji se u njemu nalaze.
17. U obrazloženju ovog rešenja stoji da je isto doneto na osnovu zahteva IGK Balkan i uzimajući u obzir činjenicu da je Sud udruženog rada u Đakovici odlukom br. 203 od 12.10.1989. poništio odluku saveta radnika br. 5836 od 3.7.1989. i komisije za dodelu stanova IGK Balkan od 10.7.1989.
18. Stan iz kojeg je g. Milaimu Berishi bilo naloženo da se iseli je 1993. godine otkupio g. Jovanović Zoran iz Suve Reke i prema kupoprodajnom ugovoru koji je overen u Opštinskom sudu u Suvoj Reci pod ov. br. 1976/93 on je stekao i pravo vlasništva nad istim.
19. Prema zastupniku g. Milaima Berishe, advokatu Avdullahu Robaju, Direkcija za stambena pitanja UNMIK-a, poznata pod imenom UN-HABITAT, je 16.11.2006. odlukom HPCC/78/2006 priznala pravo svojine nad spornim stanom g. Milaimu Berishi, ali, u stvari, on ovu odluku nikada nije predstavio Ustavnom sudu kao dokaz i ona se uopšte ne nalazi u spisima predmeta koji su dostavljeni uz zahtev.
20. G. Zoran Jovanović je 28.7.2007. pismeno ovlastio g. Amira Demirija, diplomiranog pravnika iz Suve Reke, da u njegovo ime, u svojstvu vlasnika stana, veže kupoprodajni ugovor sa gđom Valbonë Baralija iz sela Bukosh, SO Suva Reka, u

svojstvu kupca stana koji se je nalazio u Suvoj Reci u naselju Fidanishte, stan br. 8, zgrada 3, drugi sprat, površine 73.95 m2.

21. Ovaj ugovor koji je vezan i potpisan između strana u ugovoru, g. Agima Demirija, u svojstvu zastupnika g. Zorana Jovanovića, i gđe Valbone Baraliu, je 30.8.2007. overen u Opštinskom sudu u Suvoj Reci i Upravi za ekonomiju i finansije Opštine Suva Reka, plaćena je propisana finansijska taksa u iznosu od 200,00€ za nadoknadu u vezi prenosa nepokretne svojine.
22. Direkcija za stambena pitanja UNMIK-a u Prištini je 8. oktobra 2007. god. poslala dopis predsedniku Opštinskog suda u Suvoj Reci i predsedniku Okružnog suda u Prizrenu da je u ovoj direkciji u toku postupak žalbe g. Milaima Berisha u vezi spora o stanu i u kojem je kao suprotna strana g. Zoran Jovanović i da se ovim sudovima zabranjuje overa bilo kakvog ugovora u vezi ove nekretnine, osim ukoliko stranke u sporu, g. Milaim Berisha i g. zoran Jovanović, ne dostignu sporazum u vezi sa tim ugovorom.
23. Ovaj zahtev ove direkcije je prosleđen sudovima 8. oktobra 2007. god. dok je u stvari kupoprodajni ugovor između g. Zorana Jovanovića, kojeg je zastupao g. Agim Demiri u svojstvu prodavca, i gđe Valbona Baraliu, u svojstvu kupca, spornog stana već bio overen u Opštinskom sudu u Suvoj Reci dana 30. avgusta 2007. god. i prema spisima koji su dostavljeni Ustavnom sudu ovaj ugovor nikada nije poništen.
24. Postupajući po tužbenom zahtevu g. Valbone Baraliu Opštinski sud u Suvoj Reci je 18.7.2008. doneo presudu C. br. 65/2008 kojom se USVAJA tužbeni zahtev g. Baraliu i OBAVEZUJE g. Milaim Berisha da u roku od 15 dana prenese nepokretnu svojinu – stan, koji se nalazi u naselju Fidanishte u Suvoj Reci gđi Valbonë Baraliu, koja je vlasnik tog stana prema kupoprodajnom ugovoru overenom u Opštinskom sudu u Suvoj Reci pod br. VR. br. 2871/07 dana 30.8.2007.
25. Okružni sud u Prizrenu je 1.12.2008. odbacio kao neosnovanu žalbu zastupnika g. Milaima Berisha i ostavio na snazi presudu Opštinskog suda u Suvoj Reci C. br. 65/08.
26. Vrhovni sud Kosova je **odbio** kao neosnovanu reviziju tuženog koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prizrenu Ac. br. 379/2008 od 1.12.2008. i konačno kao zakonitog vlasnika sporne nekretnine – stana odredio gđu Valbonë Baraliu.
27. Konačno, nezadovoljan presudom nadležnog suda g. Milaim Berisha je 28.6.2001. podneo zahtev Ustavnom sudu pri tome zahtevajući poništenje svih presuda i oglašavanje istih neustavnim i nezakinitim.

Navodne povrede Ustavom zagantovanih prava

28. Podnosilac zahteva tvrdi da su joj gorenavedenim presudama Opštinskog suda u Suvoj Reci, Okružnog suda u Prizrenu i Vrhovnog suda Kosova prekršena Ustavom zagantovana prava i to iz člana 21. st. 1, 2, 3. i 4., člana 31. st. 1. i 2., a na poseban način iz člana 46. (Zaštita imovine)

29. Podnosilac zahteva je ustvrdio da je Opštinski Sud u Suvoj Reci ,overavajući kupoprodajni ugovor između ugovornih strana g. Jovanović Zorana u svojstvu prodavca i gdj. Valjbone Baraliu u svojstvu kupca ,dana 30.8.2007 god .ustvari uradio nezakonitu pravnu radnju ,jer je legitimisao kao vlasnika stana koji je predmet ovog ugovora g.Jovanović Zorana iako je stvarni vlasnik gMiljaim Berisha koji je imao stanarsko pravo od 1989 god.Dok je opštinski sud u Suvoj reci usvajajući tuzbu g.Valjbone Baraliu ,i nalažući g.Beriši kao tuženom da preda sporni stan u vlasništvo tuzilji,a okružni sud i Vrhovni Sud Kosova potvrđujući ovu odluku samo su ponovili greške Opštinskog suda u Suvoj reci i s`time su onemogućili ostvarivanje prava na vlasništvo nad spornim stanom.

Ocena prihvatljivosti zahteva

30. Kako bi bio u mogućnosti da presudi po zahtevu podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio sve uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom o Ustavnom sudu i Poslovníkom o radu Ustavnog suda

31. Vezano sa tim Sud se poziva na član 113. stav 7. Ustava koji propisuje da:

*„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako **su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.**“*

32. Sud takođe uzima u obzir:

Pravilo 36. Poslovníka o radu Ustavnog suda, u kojem je predviđeno:

*„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:
c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“*

33. Ustavni sud nije sud utvrđivanja činjenica, Ustavni sud želi da naglasi da je utvrđivanje stvarnog i potpunog činjeničnog stanja u potpunoj nadležnosti redovnih sudova i u ovom slučaju i upravnih organa i da je njegova uloga jedino da obezbedi saglasnost sa Ustavom zagarantovanim pravima i drugim pravnim sredstvima te stoga ne može delovati kao sud „četvrtog stepena“ (vidi, *mutatis mutandis*, i.a. Akdivar protiv Turske, 16. septembar 1996. god, R.J.D, 1996-IV, stav 65).

34. Iz činjenica podnetih uz zahtev se može primetiti da je podnosilac istog iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva i da u stvari nijedan od redovnih sudova nije dao za pravo njegovim navodima i stoga Ustavni sud smatra da u zahtevu ne postoji nijedan deo koji ukazuje da je redovnim sudovima tokom razmatranja slučaja nedostajala nepristrasnost ili da je postupak bio nepravičan.

35. Vezano sa tim, podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju, objašnjavajući kako i zašto je došlo do kršenja ili dostavio dokaze da dokaže da je prekršeno Ustavom zagarantovano pravo

36. Štaviše, zahtev ne ukazuje da je Vrhovni sud delovao na arbitraran ili nepravičan način. Nije na Ustavnom sudu da zameni sopstvenu procenu činjenica zbog one redovnih sudova i kao opšte pravilo, na ovim sudovima je da procene dokaze pred njima. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su postupci redovnih sudova bili pravični u celini, uključujući i način na koji su prihvaćeni dokazi (vidi Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, presuda ESLJP App. br 13071/87 stav 34, od 10. jula 1991. god.).
37. Sama činjenica da su podnosioci zahteva nezadovoljni ishodom slučaja im ne može služiti za pravo da oni podnesu argumentovan zahtev u vezi povrede člana 31. Ustava (vidi *mutatis mutandis* presuda ESLJP Zahtev br. 5503/02, Meztur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske, Rešenje od 26. jula 2005. god.).
38. U ovim okolnostima podnosilac zahteva nije „na zadovoljavajući način argumentovao njegove tvrdnje ni kršenje člana 46. Ustava (Pravo na imovinu) zato što činjenice koje je on izneo ni na koji način ne ukazuju da su mu redovni sudovi sve tri instance na bilo koji način onemogućili Ustavom zagarantovana prava. Štaviše, s` toga ne može se smatrati da je podnosilac zahteva ispunio zahteve privatljivosti i zato se zahtev je neprivatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 20 Zakona o Ustavnom sudu, i pravilom 36 Poslovnik o radu, na sednici održanoj 25 novembra 2011. god. je jednoglasno

ODLUČIO

- I. **DA ODBACI** zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona o Ustavnom sudu.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Kardri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani